

Transportministeriet

Transportministeren

Retsudvalget
Folketinget

14. oktober 2024
2024-4098

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Retsudvalget har i brev af 20. september 2024 stillet mig følgende spørgsmål (REU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Spørgsmål nr. 1514:

Vil ministeren redegøre for, hvorvidt man kan udstede regler om markræs på privat grund? Vil ministeren endvidere redegøre for, om han vil nedsætte en arbejdsgruppe, som skal komme med oplæg til eventuelle regler for markræs, idet mindste regler rettet mod børn og unge?

Svar:

Hvis færdsel med køretøjer sker et sted, der er omfattet af færdselslovens anvendelsesområde, vil kørslen være omfattet af alle færdselslovens adfærdsregler og andre regler om tekniske krav til indretning af køretøjer.

Ifølge færdselslovens § 1 gælder loven, hvor andet ikke er bestemt, for færdsel på vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

En vej er i § 2, nr. 28, defineret som ”vej, gade, cykelsti, fortov, plads, bro, tunnel, passage, sti eller lignende, hvad enten den er offentlig eller privat”. Ordet vej skal således underlægges en bred fortolkning.

Når det fastlægges, hvorvidt der er tale om almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter, skal der lægges vægt på de faktiske forhold. Det er således ikke afgørende, om ejeren af en vej eller areal har givet tilladelse til færdslen. Der skal være tale om en ikke uvæsentlig trafikaktivitet af en ikke helt snæver personkreds. Der kræves således en mere almindelig benyttelse (det vil sige benyttelse af mere end en enkelt person eller familie), men det er tilstrækkeligt, at en enkelt trafikantgruppe (fodgængere, cyklister, bilister) benytter området.

At et område ikke er offentligt tilgængeligt – enten på grund af afspærring, skiltning, betalingsordning, portvagt eller lignende – er ifølge domspraksis ikke i sig selv nok til, at området falder uden for færdselslovens anvendelsesområde. Det kræver også, at området i praksis kun benyttes til færdsel af en helt snæver kreds af personer.

En privat mark vil også være omfattet af færdselslovens anvendelsesområde, hvis den f.eks. anvendes som parkeringsplads, selv for korte perioder.

Praksis viser, at færdselslovens anvendelsesområde er meget bredt, og det vil således være meget få områder med bare et mindre omfang af trafik, hvor færdselsloven ikke finder anvendelse.

Det er altid tragisk, når der sker ulykker, især når en ulykke har alvorlige fatale konsekvenser for de involverede.

Jeg finder imidlertid ikke, at områder, der ikke benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter, og hvor der derfor ikke er tale om trafikale situationer, skal underlægges færdselsmæssig regulering.

Med venlig hilsen

Thomas Danielsen